

Loven om Analogi eller Overensstemmelse

Der findes en metode at opdage på, som kan føre os fremad i kvantespring sammenlignet med den kendte måde at iagttage på.

Metoden kaldes nogle gange "Loven om Overensstemmelse" eller "Loven om Analogi", og den fungerer ved, at man tager noget, som man kan iagttage, og sammenligner dette med en højere eller lavere skabelse ud fra den ide, at det, som er lavere, vil have ligheder med det, som er højere.

Metoden kan også bruges til at sammenligne cyklusser for eksempel inden for historien. Én cyklus inden for historien vil svare til en anden. Overensstemmelsen vil sjældent være nøjagtig, men vil komme tæt nok på til at give os nogle fingerpeg i vores søgen efter sandhed.

Der findes en underliggende lov i forbindelse med denne nøgle:

"Ethvert princip, som er sandt, eller som fører frem til sandheden, vil være tilstrækkeligt i samklang med den kendte sandhed til, at det vækker genklang i det indre selv, når man overvejer overensstemmelsen." Eller sagt på en anden måde: Inderst inde genkender vi sandheden.

Når man går fra det lavere til det højere eller det højere til det lavere, vil man finde ligheder mellem de forskellige plan. Ved at projicere mulige overensstemmelser og samtidig bruge sin fornuft og intuition, kan man opdage mulige virkeligheder på usete områder på andre plan. På grund af Snefnugsprincippet er to plan aldrig nøjagtigt ens, men lighederne vil altid kunne give et fingerpeg, der kan føre til en højere viden.

Denne Lov om Overensstemmelse fik de tidlige videnskabsmænd, som havde set planeterne kredse omkring Solen til at konkludere, at der fandtes atomer med planetlignende elektroner, der kredsede rundt om en central kerne af langt højere tæthed.

Nu hvor vi har mere nøjagtige fakta om den atomare verden, ved vi, at der var visse ting, som de tidlige videnskabsmænd konkluderede, som var korrekte, men at overensstemmelsen ikke er nøjagtig. Et atom ligner et solsystem, men der findes fine forskelle.

Ud fra dette og andre studier af Loven om Overensstemmelse lærer vi, at der findes mange ligheder mellem de højere og lavere verdener, men der findes også forskelle. Det er nyttigt at sammenligne, fordi det kan pege os i retningen af sandheden. Og så er det vores job at bruge vores sjælskontakt og intuition og sætte stykkerne sammen til en helhed.

Der er tre grundlæggende riger, som vi kan anvende loven på. Først er der Makrokosmos, som er det store univers med stjernesystemer og galakser, som vi kan se. Det andet er Mikrokosmos, som er den atomare og molekylære verden. Det tredje og ofte oversete rige er den almindelige verden, som vi ser rundt om os og alle de livsformer, som findes på denne planet. Vi kan bare kalde dette for Verden.

Ved at iagttage fakta i de tre kendte riger og sammenligne dem med det ukendte, kan vi opdage antydninger af sandheden. Lad os prøve at gøre det med selve universet.

Makrokosmos er selve universet. Hvad kan det være i vores verden, der kan sammenlignes med universet? Den mest kendte sammenligning er det enkelte menneske, således forstået at Guds fysiske legeme er selve universet. I de fleste religioner påpeges det, at Gud er allestedsnærværende i hele universet, ligesom vores livskraft er allestedsnærværende i vores krop.

Et andet bevis på overensstemmelsen mellem mennesket og universet er, at vi begge begyndte med et "Big Bang". Når et menneske undfanges, sker der en eksplosionsagtig vækst, som kan sammenlignes med en atombombe. Fostret begynder med en befrugtning, som kaldes en zygote. Denne celle deles i to. Derpå sker der en deling til fire, otte, seksten osv., nøjagtigt ligesom når atomet spaltes.

Videnskabsmændene fortæller os, at der skete en lignende geometrisk, fremadskridende udvikling i begyndelse af "The Big Bang", og dette sammenlignes ofte med en stor atomar eksplosion.

Mennesket eksisterer først som en enkelt celle og vokser til tyve trillioner (20.000.000.000.000) celler. The Big Bang begyndte med et enkelt punkt bestående af stof og eksploderede til et lignende (måske) antal galakser. Vi er endnu ikke færdig med at tælle dem.

Tidligere troede mange videnskabsmænd, at universet til slut ville trække alle delene tilbage til sit centrum ved hjælp af tyngdekraften og derefter eksplodere igen. Hubble teleskopet har givet os virkelig gode beviser på, at dette ikke vil ske. Det passer også med vores sammenligning. Når et menneske bliver gammelt og dør, synker hans celler ikke sammen til en enkelt celle for derefter at dele sig igen.

Men hvad sker der? Menneskets krop udvider sig i mange år, men stabiliserer sig til sidst og vokser ikke længere i størstedelen af livet. Ved dødens indtræden forsvinder den kraft, som holder kroppen sammen, og kroppen opløses. Herefter er der tre forskellige, tænkte ideer til, hvad der kan ske:

- Det er slut på os som menneske og livsform.
- Vi genfødes til en slags åndeligt liv sammen med Gud i den næste verden.
- Vi genfødes i et nyt fysisk legeme i denne verden og oplever et nyt "Big Bang" under en fremtidig undfangelse.

Så hvis vi gerne vil kende afslutningen - eller den nye begyndelse - på universet, må vi vælge en af de tre ovenfor nævnte muligheder som overensstemmelse. Derfor vil universet opleve:

- En lang periode med vækst og udvidelse, derefter en lang periode med stabilitet efterfulgt af død, opløsning og et evigt tomrum.
- Det samme som 1, men efter død og opløsning, genskabes universet på et åndeligt plan.
- Det samme som 1, men stoffet bliver til energi igen og genskabes som et nyt "Big Bang" – opløsning og genfødsel af stoffet.

Astronomerne fortæller os, at universet stadig udvider sig, men måske er ved at nå til slutningen af vækstperioden. Hvis dette er sandt, så svarer universet til en alder på omkring 16 – 18 år for et menneske. Hvis vi gennemfører sammenligningen, så har universet omkring tres milliarder år endnu, før det opløses. Det er et langt spring i forhold til de ti milliarder år, som videnskaben har forudsagt, men jeg er villig til at vædde på, at den resterende livslængde for universet er meget

nærmere tres milliarder år end ti. Hvis antagelse (2) eller (3) er sand, så vil vi måske være der og finde ud af det.

Hvis vi sammenligner jorden med en menneskekrop, kan vi finde nogle interessante overensstemmelser:

Et mindre jordskælv = Jorden klør sig lidt

Et stort jordskælv = Svarer til at et menneske klør sig efter at have været i kontakt med giftig efu

Et lille vulkanudbrud = En filipens eller hudorm

Stort vulkanudbrud = En byld

En storm = Irritation

En orkan = Vrede

En tornado = Intens vrede fokuseret på noget bestemt

En tsunami = En kiropraktisk behandling

Usædvanlig meget fugt eller regn = At græde over en trist situation

En oversvømmelse = Frigørelse af indestængte følelser

En meteor regn = Telefonopringning fra en ven

Komet = Psykisk indtryk

Voldsom hede = Jorden fokuserer på en bestemt del af sit legeme

Voldsom kulde = Jorden ignorerer en bestemt del af sit legeme

Mange skyer = Jorden er lidt uoplagt eller dårlig tilpas

Klar himmel = Jorden passer glad sine pligter eller sit arbejde

Menneskene og dyrene er jordens bakterier

Insekter er virus

Planterne = Huden

Vand inde i jorden = Blod

Havene = Lever og nyrer

Hårde mineraler = Knogler

Almindelig jord = Kød

Jordens indre varme = Hjertet

Magnetfelt = Hjerne

De to poler = Øjnene

Atmosfæren = Ørerne

Lyn og elektricitet = Lugt og intuition

Copyright J J Dewey